

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 1 ABRIL DE 2022 | Número 161

PÀG. 3 | JOSEP-MIQUEL BAUSSET
Un esclat d'alegria

PÀG. 6 | VIDA RELIGIOSA
L'acollida, a l'ADN de la vida religiosa

PÀG. 12 | ISLAM
Comença el ramadà

PÀG. 22 | RENOVACIÓ PASTORAL
Agrupacions parroquials, present o futur?

PÀG. 26 | JOAN PLANELLAS
"Gràcies al Museu Bíblic
les pedres poden parlar"

PÀG. 30 | JORDI LLISTERRI
El catolicisme conciliar
i catalanista ha mort

Girona perd Francesc Pardo, un bisbe integrador | PÀG. 13

PÒRTIC

A la diòcesi de Girona diuen que ha estat una sort tenir-lo de bisbe. Francesc Pardo ha acompanyat tota mena de grups i activitats eclesials, amb aquella bonhomia i serenor que el feien discret. Va defensar una Església arrelada al país. Tant per poder explicar d'on ve el cristianisme, com per seduir sobre el perquè de tot plegat a través de l'art i el patrimoni. Catalonia Sacra n'és un gran exemple.

SUMARI

3 Panoràmica

Un esclat d'alegria, per Josep-Miquel Bausset
El catolicisme conciliar i catalanista ha mort, per Jordi Llisterrri

5 Actualitat

Torna la Setmana Santa al carrer i a Catalunya Religió
L'acollida, a l'ADN de la vida religiosa
Comença el ramadà
Mor el bisbe Francesc Pardo, impulsor del treball conjunt dels bisbats catalans
Francesc Pardo, el bisbe que ha acompanyat els esplais cristians
Agrupacions parroquials, present o futur?
Joan Planellas: "Gràcies al Museu Bíblic les pedres poden parlar"
Què sabem de Sant Josep?

32 Recull de premsa

33 La setmana a les xarxes

Un esclat d'alegria

**JOSEP-MIQUEL BAUSSET
A DEL SANTUARI ESTANT**

D'aquesta manera definia l'escriptor Màrius Serra, la Pilarín Bayés, una dona admirable i alhora, senzilla. I Òscar Dalmau reblava el clau, afirmant que a la Pilarín, "sempre l'he vist somrient". I és que el documental de TV3, La Pilarín, de Dani Feixas, el 22 de març passat, dedicat a aquesta gran ninotaire, ens va emocionar a molts. La senzillesa, la joia i la simpatia de la Pilarín, valien més que cent homilies de mossens. Enmig d'un món insolidari i ple d'odis, les paraules de la Pilarín, nascudes d'un cor net, i la seva mirada d'infant, amb uns ulls transparents i confiats, ens van fer molt de bé, ens van omplir d'esperança i ens van reconciliar amb la humanitat.

Enmig de tantes ruptures familiars, la Pilarín, una dona creient, recordava el seu marit, ja difunt, amb gratitud: "L'enyoro molt" i donava gràcies pel fet d'haver envellit plegats tots dos, com una "cosa bonica". Dona de fe, la Pilarín deia que la mort del seu marit va ser "una despedida alegre" i que aquell comiat, "em va donar més pau que pena". Per això la Pilarín feia memòria de Sant Francesc, quan ens recordava que "la mort és una germana amiga".

Però a més de ser una dona de fe, la Pilarín, "és la dona més solidària que conec", es deia d'ella al documental. I encara, la humilitat d'aquesta gran dona, fins al punt que quan alguns de-

tractors seus l'han menyspreat, i quan algú ha gosat dir que els seus dibuixos són un art "menor", ella, que, amb senzillesa, es considera només una ninotaire, deia: "A mi no m'ofenia". I lluny d'enorgullir-se pels seus 1000 llibres publicats, afirmava: "A mi tant me fa ser major o menor".

Pels anys que ja té, deia amb tota naturalitat: "Hem d'acceptar el fet de fer-nos grans" i davant la possibilitat de deixar de dibuixar, afirmava sense cap mena de recança: "Penso que m'ho he de plantejar amb humilitat. Seria bonic saber-ho deixar", ja que "em sabia greu passar-me de voltes".

Dona creient, una filla seva deia: "A mi la figura de Jesús, la meva mare me l'ha descobert molt" i per això afirmava també de la Pilarín, que "és una de les cristianes més autèntiques que conec, molt compassiva, que intenta ajudar, intenta fer el bé". A més, i malgrat que, als anys seixanta i setanta, no estava de moda entre els intel·lectuals anar a missa (i dir-ho, com va fer ella mateix al documental), la Pilarín deia: "Si puc hi vaig cada dia", però no "com una obliga-

ció. Ho sento com un privilegi que tinc". Però el que, de segur, ens va emocionar més, va ser quan referint-se als seus fills, que, per dir-ho així, no són de missa, la Pilarín ens recordava quan els deia: "No cal que tu creguis en Déu; el més important és que Déu cregui en tu i Déu hi creu, en la gent". Per això, en la seva bondat, afirmava dels qui tenen un cor bo, encara que no vagin a missa: "Trobo que a aquesta gent, Déu se'ls mira amb molts bons ulls", com el Pare de la paràbola, que va acollir amb amor el fill que retornà a casa.

En un món postmodern, on només hi compta l'eficàcia i l'eficiència, la mirada neta, el somriure sincer i la tendresa de la Pilarín, ens mostren que, com deia Pascal, "el cor té raons que la raó desconeix". I per això la bellesa dels dibuixos de la Pilarín, sempre amb el somriure als llavis, arriben als menuts i també als grans.

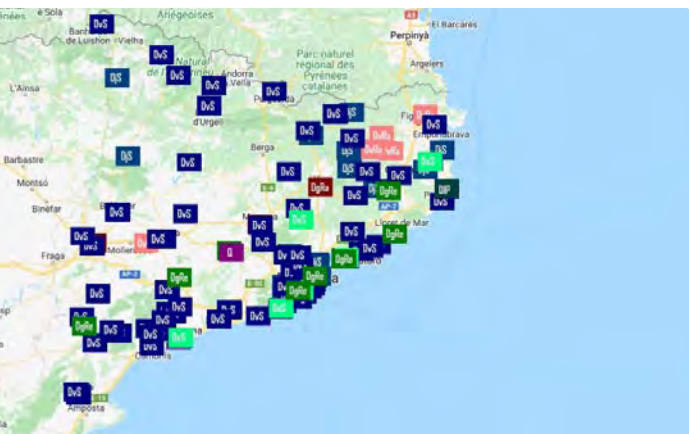
Dona compromesa amb els Drets Humans i amb una Catalunya independent, que amb valentia mai no s'amaga de dir el que pensa, a la Pilarín li escauen molt bé aquells versos de la cançó, "T'he conegut sempre igual", de Rai-

mon: "Els cabells blancs, la bondat a la cara, els llavis fins, dibuixant un somriure".

I és que la Pilarín, una cristiana de veritat, amb els seus bellíssims dibuixos i amb la seva tendresa i calidesa humana, ens és testimoni d'alegria i d'esperança, enmig de tants neguits i de tantes baralles. Per això les seves paraules i el seu testimoniatge de dona creient i solidària, ens fan més bé que cent homilies de mossens.

La Pilarín és una dona decidida, treballadora i feminista, que podem descobrir darrere de les històries del seus dibuixos, tan entranyables.

"Déu hi creu en la gent", ens deia la Pilarín en aquest documental. I és aquesta ninotaire que ens mostra, amb el seu somriure i la seva tendresa, la bondat d'aquest Déu que mira els homes "amb molts bons ulls".

Torna la Setmana Santa al carrer i a Catalunya Religió

Torna la presencialitat a les celebracions de Setmana Santa. Després de dos anys d'anul·lacions i canvis en les festes tradicionals de Setmana Santa a causa de la pandèmia de la Covid-19, enguany els actes tornen al carrer. Un any més, a Catalunya Religió recollim la informació d'aquests actes a Catalunya: les representacions de la passió, les processons i les pasqües.

Seguint les mesures de prevenció dictades per les autoritats sanitàries, els actes de Setmana Santa esperen tornar a la normalitat aquest 2022. Per a poder-hi participar, des de Catalunya Religió oferim tota l'agenda de Setmana Santa a través de diferents mapes interactius.

Al [mapa de les processons](#) que aquests dies surten a tots els pobles i ciutats de Catalunya,

hi podreu trobar indexades i localitzades més de 200 processons. En un altre mapa també podeu consultar el calendari de les representacions de la **Passió** que s'allarguen diversos dies.

Pels dies de Pasqua, també recollim diverses propostes de trobades per viure en grup o en família els dies de la **Pasqua**, amb propostes especialment dirigides als joves.

Si coneixeu alguna processó no inclosa en el [mapa](#), podeu respondre un qüestionari clicant [aquí](#). Si voleu que alguna Passió, celebració de la Pasqua o processó estigui inclosa en els mapes de la Setmana Santa de Catalunya Religió, ens podeu escriure redaccio@catalunyareligio.cat.

L'acollida, a l'ADN de la vida religiosa

L'esclat de la guerra a Ucraïna ha desplegat un mantell de solidaritat i acollida al voltant d'occident. D'un dia per l'altre, moltes llars familiars han obert les portes als refugiats ucraïnesos que, a poc a poc, arriben buscant pau i seguretat. En aquesta línia, la mateixa Unió de Religiosos de Catalunya **va fer una crida** a les famílies religioses per tal "d'ajudar i donar resposta des de les seves possibilitats d'acollida".

Cal remarcar, però, que la predisposició a aixoplugar el nouvingut, o algú que ho necessita, ja fa temps que està arrelada a l'ADN de moltes comunitats religioses. Perquè ara la porta s'obre a una família d'Ucraïna que fugí de la guerra, però fa uns anys, la comunitat teresiana del Raval l'obria a Ester acabada d'arribar de Bolívia. **Fa uns mesos**, les vedruna de Barcelona, a **Loubna** del Marroc. I des del mes de gener, les de la Companyia de Maria del barri de Sant Roc de Badalona acullen Safira, del Pakistan.

Diferents situacions, però amb un mateix propòsit: estendre la mà a aquell que ho necessita, com el bon samarità. Ara bé, com és fa aquesta acollida? Si convidar un amic a casa de vegades pot resultar complicat, per a una

comunitat religiosa acollir algú aliè no serà sempre una decisió senzilla.

Una decisió presa en comunitat

La teresiana **Victòria Molins** explica que fa anys la seva comunitat va decidir allotjar joves que havien emigrat de Sud-Amèrica. “Una vegada aquí, es trobaven desamparades. Va ser abans de la **tancada a les esglésies**, moltes dones estaven en situacions denigrants. Arribaven sense feina, amb angoixa, dormint en habitacions rellogades, algunes fins i tot en un balcó!”, recorda la teresiana.

Molins relata com es van reunir les quatre germanes de la comunitat i ho van decidir a partir d’un “procés sa i de discerniment, amb pros i contres”. D’entrada, amb una reflexió personal; seguidament, ho van compartir en oració amb Déu; i finalment, ho van posar en comú. La teresiana explica que una de les germanes no es veia vivint amb una acollida; però, contràriament, no volia ser un “obstacle”.

Finalment, amb la provincial de la congregació van decidir que ella aniria a una altra comunitat, per així poder acollir les dones que ho ne-

cessitaven. “Va ser molt lloable que ella veiés com Déu ho volia i ens ho compartís”, destaca Molins. Gràcies a aquesta decisió, van poder donar asil a Ester, la primera en arribar, després a **Patricia** de l’Equador, o a **Guada** també de Bolívia. Durant una llarga temporada, les teresianes van arribar a hostatjar sis dones.

En aquest sentit, l’actual coordinadora de l’àmbit social provincial a Europa de les Teresianes, **Catalina González**, assegura que “cada un desenvolupa el seu paper en l’acollida, fins i tot, aquells que no participen, però contribueixen que sigui possible”. És el cas de la seva la comunitat, inicialment ubicada al Prat de Llobregat. Va plantejar a la Generalitat un projecte d’acollida per a joves que sortien de centres de menors. Aquest projecte, però, s’havia de fer a la Zona Franca.

“Després de comentar-ho amb la comunitat teresiana, que residia allà, i amb el govern provincial, vam intercanviar l’ubicació de les comunitats”. Així, Cata González i les altres germanes de la comunitat, van traslladar-se de la Zona Franca a un pis per allotjar-hi fins a quatre noies en situació d’exclusió. Així van fer-ho durant uns anys, fins que van voler acollir tam-

bé nois. Actualment, continuen treballant amb nois i noies, però en pisos a part, tutelats per la comunitat.

Dinàmica en xarxa i rols d’acollida

Cata González afirma que el rol de cada un i “fer xarxa” “és clau en el moment de dur a terme una acollida”. Tant amb els que de manera indirecte ho permeten, com amb aquells que hi participen activament. En el seu cas, assegura que des d’un primer moment s’ha treballat conjuntament amb la Generalitat de Catalunya i el Consorci de Serveis Socials de Barcelona, que les posen en contacte amb els joves que surten dels centres tutelats i no tenen on anar. “Cada un aporta allò que domina des del seu àmbit –explica González–. Nosaltres estem en el terreny i donem propostes de solució i l’administració ens facilita eines que nosaltres també podem utilitzar. Per això, cal aprofitar les vies i camins i dialogar per construir una societat més digna”, hi afegeix.

Una mostra de cooperació la veiem, també, aquests dies amb la xarxa creada per Sor **Lucía Caram** del **convent Santa Clara de Manresa**, **Òscar Camps** d’**Open Arms** i el **pare Àngel** de **Mis-**

satgers de la Pau que a fa unes setmanes van portar un avió amb 220 refugiats d'Ucraïna. En coordinació amb la parròquia Santa Anna de Barcelona, fan de mediadors per contactar famílies catalanes, disposades a acollir-los. Fa una setmana arribava també un autocar amb 202 refugiats i, de fet, ara mateix, ja hi ha una família a Santa Anna i una hostatjada al mateix convent de Santa Clara, a l'espera de retrobar-se amb els seus familiars a Girona.

Altrament, cooperant i amb una metodologia marcada, destaca la Xarxa d'Hospitalitat, creada pels jesuïtes el 2017, des de Fundació Migra Studium. Aquesta iniciativa cerca cases o llars per oferir acollida a persones migrades o sol·licitants d'asil. La comunitat Vedruna del carrer Mallorca, a Barcelona, fa dos anys que s'hi va sumar. Gràcies a aquesta col·laboració les religioses han donat asil a Loubna, a Beatriz Angélica i actualment a Samantha, les quals han pogut comptar amb un sostre mentre estabilitzen la seva vida. També s'hi va apuntar com a casa d'acollida la Companyia de Maria de Badalona, que hi ha a prop del Col·legi Lestonnac Badalona. Tot i així, després de quatre anys, Safira, la primera que han acollit, ha arribat con-

tactada a través del projecte de formació Laila de la Fundació Ateneu Sant Roc per a dones immigrants, amb el qual col·laboren les religioses de Lestonnac.

"Va ser quan menys ho esperàvem, però quan el context ho requeria", assegura María Luz López, religiosa de la Companyia de Maria que viu a la comunitat de Badalona. Segons explica, Safira, alumna del projecte Laila, va començar a faltar a les classes. "Vam assabentar-nos que Safira i el seu marit havien acabat vivint al carrer per problemes de salut i de feina, derivats de la pandèmia -explica la religiosa-. Per això, les quatre religioses de la comunitat vam proposar-li d'entrar a casa".

Des de la seva entrada, el 10 de gener, les religioses continuen amb la seva tasca i paral·lelament coordinen amb la Fundació Ateneu Sant Roc un treball d'orientació amb ella. "Ells ens faciliten el contacte amb l'Ajuntament de Badalona", explica María Luz. "A més a més, des de Xarxa d'Hospitalitat ens donen un cop de mà amb la seva experiència. Cal fer xarxa de solidaritat i suport mutu d'acompanyament i nosaltres estem molt capficades en fer-ho possible", hi afegeix.

Estabilitat i convivència

El context de l'acollida varia en els diferents casos. Uns degut a la repercussió de la pandèmia, altres, a causa de les dures condicions de l'onada migratòria, i uns altres, per la complexa situació de joves sense un nucli familiar estable... Al final, però, tant teresianes, com Vedruna o Lestonnac, mogudes pel carisma i per la convicció cristiana, han obert les portes per donar un cop de mà. Perquè tal com afirma M. Luz cal "donar acollida i integració als col·lectius vulnerables, perquè no caiguin en situacions de pobresa o injustícia social".

En el cas de les joves, "és necessari allunyar-les dels ambients tòxics, per donar un entorn afectiu i construir nous ponts d'integració", explica Cata González. Aquests ponts arriben, a poc a poc, cuinant-se des del primer dia que entren a la llar: "Es tracta, bàsicament, d'obrir les portes i viure amb un compromís recíproc de les dues parts". Amb aquesta entrada s'entrecreuen els hàbits de la comunitat i els del nouvingut o nouvinguda, que té un recorregut sovint molt diferent. Victòria Molins recorda especialment els contrastos amb la manera de fer o de menjar, en què calia

un “estira i arronsa”. Però destaca com, en certa manera, l'experiència del noviciat les va preparar. “Hi ha aspectes complicats en el conuiu, però per sobre d'això hi ha amor i comprensió i, per nosaltres, després de conuiu amb diverses religioses en el noviciat ens va ajudar”, detalla. “Ens va enriquir molt, elles rebien molt de nosaltres, però nosaltres també d'elles, i això, ens va obrir a diferents cultures”.

Per la seva banda, la María Luz de Lestonnac, explica com l'intercanvi cultural amb Safira el “viuen amb riquesa”. Ja no només en l'aspecte gastronòmic, amb els plats que de vegades prepara la Safira al pur estil paquistanès, “amb tot l'exotisme i picant que suposa” -detalla amb humor- sinó també en l'aspecte religiós. “Un dia, quan fèiem les vespres, Safira es va asseure amb nosaltres. Callada, va intentar entendre què fèiem i la vam anar integrant, a poc a poc -explica la religiosa amb un to emotiu-. Totes ens vam acabar donant les mans per pregar el Parenostre”, hi afegeix. També les religioses acullen costums de la seva inquilina. És així, que si Safira beneeix la taula totes acaben dient “amén”; si la pregària la fan les religioses, acaben dient “insallah”.

En un altre sentit, destaca també el contrast amb els joves. Les vedruna asseguren com l'arribada de Samantha, o Sami ha “rejuvenit la comunitat”. Asseguren que “no només la

mitjana d'edat ha baixat notablement, sinó com amb la seva entrada han entrat també rialles, balls, projectes...”, expliquen. També, Cata González coincideix amb què la joventut “por-

ta moments divertits". Tot i així, destaca les dificultats que envolten els joves que arriben dels centres. "El més difícil és mantenir la normalitat en el dia a dia", declara. "Són joves, i les seves problemàtiques i preocupacions són més grans que les d'un jove amb un nucli familiar normal, per això, cal donar-los estabilitat, perquè quan comparteixes espais comparteixes vida", afirma Cata.

Com a anècdota, la teresiana explica que alguns papers dintre la llar agafen un to familiar, com el de la religiosa més gran de la comunitat, que era "l'àvia" per les acollides i per a ella, les joves, les seves netes. Tanmateix, assegura com és el dia a dia, que neix la confiança, amb "un cafè o un pla improvisat". "Cada jove arribava amb una història i nosaltres l'acompanyem, intentant donar-los un entorn que les ajudi a créixer i a establir un marc per caminar de manera estable".

Un llistat d'objectius

Al costat d'aquesta convivència hi ha una feina i un llistat d'objectius per assolir, en els quals s'hi bolquen les religioses fent un seguiment continuat amb les persones allotjades. En el cas de

la Cata amb els joves, explica que "la comunitat ha de donar comptes a l'administració". Des de la Generalitat es dona un període determinat perquè tinguin estudis i una feina. En aquest marc de preparació entren nous actors, com treballadors socials i voluntaris, que se sumen a la xarxa d'integració d'aquests nois i noies.

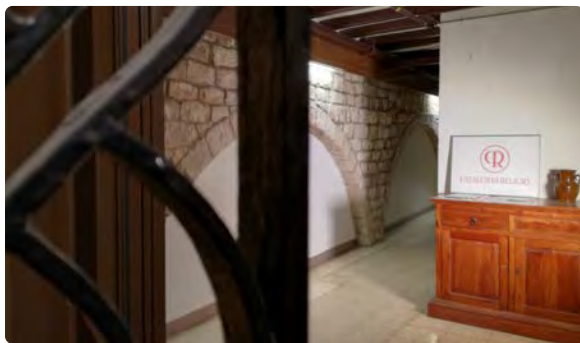
Pel que fa als acollits que arriben de fora, la llista d'objectius varia una mica i se centra en temes de documentació, feina i habitatge. Viqui Molins destaca com al final adquireixes "un màster en els tràmits de l'obtenció dels papers i documents". També les religioses de Lestonnac amb Safira, a banda d'ajudar-la en formació i la llengua, paral·lelament, li donen un cop de mà amb els tràmits amb l'Ajuntament, Habitatge Social i altres serveis de l'administració per tal que aviat pugui tornar a viure amb el seu marit a la seva pròpia llar. Aquest és el gran objectiu: que trobin estabilitat per viure nous reptes a casa seva.

Els fruits de l'acollida

Documentació, llar, salut, estabilitat, feina... Al final, després de l'acollida els fruits són molts.

No només pels que entren i marxaran, sinó també pel que els han acollit i es quedaran. Les germanes Vedruna diuen que cada nova inquilina suposa "un nou començament, una crida a estar atentes" i que cal "saber acompanyar i compartir la vida de les que arriben a casa amb inseguretat i temors i, amb grans desitjos de llaurar-se un futur". Cata assegura que "treballar amb els joves omple la comunitat". "Tenim la convicció que en ells hi ha un diamant en brut i nosaltres volem que puguin descobrir qui són per treure el màxim d'ells". "A mi personalment, m'ha ensenyat moltíssim i m'ha fet créixer", assegura.

Viqui Molins assegura que per a elles acollir "és fraternitat posada a la pràctica". O com diu la comunitat de Lestonnac: "una fraternitat oberta a cultures i creences". Perquè tal com exposa Maria Luz, "vincular-nos i col·laborar entre entitats és un irrenunciable, avui dia, per fer possible un altre barri, un altre món. Cal ser aquí, cal ser així. La vida religiosa, en la seva obertura i acollida a l'immigrant, té un repte que l'obre al futur", hi afegeix.

La Rebotiga n.42. L'acollida de la vida religiosa. El cardenal de Rabat

Comentari de l'actualitat de la setmana des de la redacció de Catalunya Religió. Aquesta setmana ens centrem en les experiències d'acollida en les comunitats de vida religiosa. En parlem amb la periodista **Montse Punsoda** que ha publicat un **reportatge** explicant com conviuen a les cases de les comunitats religioses persones refugiades o vulnerables. També valorem la presència del cardenal **Cristóbal López**, en la **primera edició** de la Tribuna Joan Carrera. Tertúlia amb els periodistes **Laura Mor**, **Glòria Barrete**, **Roger Vilaclara** i **Jordi Llisteri**.

ESCOLTA
EL PODCAST

Afers Religiosos publica nous recursos al servei de les entitats religioses

La Direcció General d'Afers Religiosos ha publicat tres nous recursos que ofereixen informació per a la inscripció de les entitats religioses i l'obertura de centres de culte. Els recursos responen a tres objectius: donar a conèixer el dret de llibertat religiosa al públic general; **difondre** de manera planera els procediments mitjançant els quals les entitats religioses poden adquirir personalitat jurídica pròpia i obrir centres de culte; i oferir informació sobre la gestió de les entitats religioses amb els àmbits jurídic i fiscal.

AFERS RELIGIOSOS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Un 26% d'alumnes de la diòcesi de Girona cursen religió catòlica

Un total de 30.945 alumnes de centres de titularitat pública i d'escoles cristianes de la diòcesi de Girona estan matriculats, durant aquest curs 2021-2022, a l'assignatura de religió catòlica, el que representa un 26,38%. D'aquest total, 10.662 alumnes estudien en centres públics i 20.283 en escoles cristianes. **Aquestes xifres** les ha donat a conèixer aquest matí, als mitjans de comunicació, el delegat episcopal d'Ensenyament i de l'Escola Cristiana del Bisbat de Girona, **Pere Micaló**.

BISBAT DE GIRONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

FOTOGRAFIA: IFTAR CONJUNT PER CELEBRAR EL TRENCAMENT DEL DEJÚ | TOT RAVAL.

Comença el ramadà

Aquest dissabte comença una de les festivitats més importants per a la comunitat musulmana: el ramadà. Enguany, cau a la primavera. La festa convida a prendre cura de la dimensió espiritual de la persona. Durant el ramadà, la comunitat musulmana continua resant cinc vegades al dia (*salat*), com fa durant tot l'any. Tanmateix, hi afegeixen una altra pregària optativa a la nit (*tarâwih*) en què es llegeix una mica de l'Alcorà fins a completar-lo.

Ramadà és el nom que rep el novè mes de l'any lunar del **calendari islàmic**. Per a la comunitat musulmana, els dies comencen amb la caiguda del sol, i el mes, dos dies després de la lluna nova, quan es comença a veure el creixent lunar. L'inici dels mesos de calendari lunar sovint és diferent de l'inici dels mesos del calendari solar; per això el mes del ramadà, i la seva festa, segons el **càlcul del calendari**, es pot celebrar tant a l'hivern, com a la tardor, com a la primavera o l'estiu.

La festa recorda que l'arcàngel **Gabriel (Jibril)** va revelar els textos sagrats al profeta. L'Alcorà, que és la paraula mateixa de Déu revelada per Jibril, consta de 114 capítols que es diuen sures. Les seves pàgines aborden temes com la

fe, la vida dels profetes, i s'hi descriuen normes morals, religioses i jurídiques. A més a més, es recorden altres fets històrics com la mort de **Ja-diya**, la dona del profeta Mahoma; el naixement de **Husayn ibn Ali**, fill del primer musulmà; **Ali ibn Abi Talib**; la **batalla de Badr**, la conquesta dels musulmans de la Meca; la mort d'Ali ibn Abi Talib, el primer musulmà i quart califa; i la **Nit del destí**. Durant aquests dies, la comunitat musulmana es desitja bon inici de ramadà dient-se: *Ramadân mubâarak*, i fan dejú des que surt el sol fins que es pon. Els musulmans es desperten abans de l'alba per esmorzar (*sihûr*), i només quan es fa fosc tornen a menjar i beure (*iftâr*).

El perdó i l'almoïna

D'aquesta pràctica queden dispensats els nens, les dones embarassades, o les persones que pateixen alguna malaltia o es troben de viatge. Els que són majors d'edat i tenen un bon estat de salut són convidats a complir amb el quart pilar de l'islam, que és el dejú i l'abstinència (*sawm*). Es renuncia a menjar, a beure, i a altres accions com mantenir relacions sexuals o fumar.

Durant el ramadà, es dona rellevància al perdó. De fet, ramadà té l'arrel en la paraula ramada

que significa cremar en àrab. En aquests dies, les faltes són perdonades, metafòricament cremades per començar de nou.

Un altre pilar que també es practica i és important durant la festa és l'almoïna (*zicat*). La comunitat es preocuparà perquè tothom pugui celebrar els *iftars*, que no manqui el menjar quan es pongui el sol. És un moment que se celebra amb alegria, i es pot fer o bé a casa, recollits amb amics i familiars, o bé a la mesquita acompanyats de tota la comunitat.

Una celebració conjunta amb la Pasqua

És habitual que les mesquites dels municipis catalans obrin també les portes a la resta de ciutadans, per celebrar el trencament del dejú. De fet, un dels *iftars* populars més coneguts és el que organitza el **Grup Interreligió del Raval** (GIR) que serveix per reforçar els vincles entre la comunitat musulmana i la resta de comunitats.

Aquest any, la Pasqua i l'iftar coincideix, i **dijous 21 d'abril a les 20 h**, la Rambla del Raval acollirà una celebració conjunta sota el lema 'la Pau al món'. "Aquest any tornem a la Rambla del Raval amb el nostre tradicional sopar popular, aquesta

vegada, així com a les últimes tres edicions, celebrarem l'iftar conjuntament amb la Pasqua cristiana i farem una acció interreligiosa amb les dues celebracions, per acompanyar tant a la comunitat musulmana, com a la comunitat cristiana del barri", informa **Carolina Rodríguez**, tècnica de projectes de Tot Raval. L'acció interreligiosa consisteix a compartir durant un sopar el trencament del dejuni amb la comunitat musulmana i la mona de Pasqua amb la comunitat cristiana. "La celebració serà molt senzilla i constarà de tres parts. Una primera part amb dos parlaments institucionals, un de la Generalitat i un de l'Ajuntament; una segona part d'intervencions de membres del GIR amb la lectura d'un text en diferents llengües; i una tercera part amb un minut de silenci abans de la crida a l'oració... I després es farà el sopar popular", descriu Rodríguez que a la vegada convida tothom a participar-hi.

La festa que anuncia el final del ramadà és l'*Aïd Al-Fitr*, que se celebrarà el 2 de maig de 2022, tot i que la data pot variar segons l'observació de la lluna. Després de tot un mes de dejú i abstinència, la comunitat es felicitarà l'esforç i l'experiència espiritual que s'ha viscut.

**Vaig arribar aquí sola
i l'Església va reunir
la meva família.
Avui tenim un futur.**

X la Blanca, X tu, X tants

Marca la X a favor de l'Església
a la teva declaració de la renda.

DESCOBREIX MÉS HISTÒRIES DE PERSONES
AJUDES PER L'ESGLÉSIA A

..... portantos.es .....

Mor el bisbe Francesc Pardo, impulsor del treball conjunt dels bisbats catalans

“Encara soc capaç de marcar algun gol”, **deia fa uns mesos** el bisbe **Francesc Pardo** després de complir els 75 anys i en espera del seu relleu a Girona. Doncs no ha pogut ser. El bisbat de Girona ha comunicat la seva mort, que ha tingut lloc aquest dijous a la nit, després de la inesperada complicació d'una úlcera. La frase defineix molt el caràcter de Francesc Pardo, una persona planera, que no donava gaire voltes a les coses i parlava de manera clara i senzilla. Un caràcter marcat pels anys de rector que va estar fora de Barcelona i per un fort arrelament al país. Des d'aquesta visió també va impulsar tot allò que afavoria la col·laboració entre els bisbats catalans.

La missa exequial se celebrarà dilluns, 4 d'abril, a dos quarts de 12 del matí a la Catedral de Girona. El mateix dilluns s'obrirà la capella ardent a la catedral de les 8 fins a les 11 del matí.

Francesc Pardo ha estat gairebé 14 anys bisbe de Girona i el 26 de juny de l'any passat havia complert els 75 anys. Nascut a Torrelles de Foix (Alt Penedès), es va formar al seminari de Barcelona i va ser ordenat capellà el 1973. Va ser nomenat bisbe de Girona el 2008 després

d'haver tingut diverses responsabilitat interdiocesanes rellevants. Però també tenia dues petites pàtries on havia fet durant molts anys de rector: el Penedès i Granollers. Com a rector de Granollers -el bisbe de Granollers, li deien alguns- el 2004 va quedar incardinat al nou bisbat de Terrassa. A Girona va substituir el bisbe **Carles Soler i Perdigó**, que avui viu jubilat a Banyoles.

Durant 14 anys, del 1973 al 1987 en la seva primera etapa com a sacerdot, va estar a les parròquies de Vilafranca del Penedès i de Sant Sadurní d'Anoia. També durant aquesta etapa va ser consiliari diocesà del Moviment Familiar Rural i dels Joves Rurals de l'Acció Catòlica. Durant l'episcopat del cardenal **Ricard Maria Carles**, la seva vinculació amb el Penedès es va allargar entre 1990 i 1993 quan va ser vicari episcopal de la zona del Penedès, Anoia i Garraf, llavors dins de l'arquebisbat de Barcelona. El 1997 Carles el va nomenar rector de Granollers, on va estar 11 anys fins que va ser nomenat bisbe de Girona. Del 2001 al 2004 també va ser vicari episcopal del Vallès Oriental.

El Centre d'Estudis Pastorals i el Concili Tarraconense

La seva trajectòria interdiocesana ve marcada per dues responsabilitats, al Centre d'Estudis Pastorals i al Concili Provincial Tarraconense. El 1993 va ser nomenat director del Centre d'Estudis Pastorals, en una situació complexa perquè el cardenal Carles havia decidit apartar a dos dels puntuals d'aquest centre de formació que havia liderat la renovació eclesial a Catalunya. El cessament de mossèn **Joan Batlles** i **Josep Maria Totosaus** es va interpretar com una involució. Francesc Pardo va acceptar el càrrec; però sempre va treballar amb un esperit integrador.

En el mateix aspecte va destacar com a membre del **Concili Provincial Tarraconense** de 1995. A més de participar en el seva preparació i en la consulta prèvia que va mobilitzar 60.000 catòlics de les parròquies, comunitats i moviments de Catalunya, va ser relator de la quarta ponència que es va discutir en les sessions del Concili. Així, li va tocar formar part de l'equip de redactors que havien d'encaixar les

propostes dels temes vinculats a la coordinació dels bisbats catalans i l'impuls del seu treball i identitat conjunta. Així es va trobar enmig de la polèmica sobre el reconeixement d'una estructura eclesial pròpia per a l'Església catalana.

En aquest sentit, Pardo va ser sempre un gran defensor del treball conjunt dels bisbats catalans, per una qüestió d'identitat pròpia i per entendre que la mobilitat de la societat havia fet canviar el sentit de les fronteres territorials entre bisbats i parròquies. Durant la seva etapa com a bisbe, no tots els seus companys d'episcopat el van seguir per aquest camí amb el mateix entusiasme.

Juntament amb **Joan-Enric Vives**, Pardo era un dels pocs bisbes catalans que quedaven formats al Seminari de Barcelona i que van ser membres del Concili Provincial Tarraconense.

Bisbe de Girona

La seva arribada a Girona va ser ambivalent. Per una banda venia un bisbe català, però també venia etiquetat com un home que havia tre-

ballat pel cardenal Carles i com a vicari general al bisbat de Terrassa amb **Josep Àngel Saiz**. En aquell moment a Girona tenia molt de pes el Fòrum Joan Alsina, un grup de capellans del Vaticà II, catalanistes i molt crítics amb la jerarquia i amb posicions doctrinals de l'Església.

En cercles de confiança, sovint repetia que havia estat a punt de renunciar a la mitra de Girona. El 2008, poc després que es fes públic el seu nomenament i abans de ser ordenat bisbe, va assistir a un curs que fan al Vaticà per als bisbes electes. Les sessions acabaven amb una trobada de tots els assistents amb el papa. Recordava quan es va acostar a saludar a **Benet XVI** i li va dir que era el nou bisbe de Girona. "Girona!", va dir el papa, i es va posar les mans al cap. Allà va entendre que l'havien enviat a posar ordre i no es veia amb aquest paper. De fet, a Girona ha estat un bisbe integrador, que ha treballat per la promoció dels laics i la col·laboració entre les parròquies.

Durant els anys de Girona li va tocar entomar els anys més complicats de la política catalana. Allà va sintonitzar amb el pensament majoritària de la seva diòcesi. És dels pocs bisbes que va donar **suport a la consulta del 9N i al dret a decidir**. També va estar **proper als presos** del

procés i s'havia manifestat clarament **a favor de la immersió lingüística** a les escoles. Al mateix temps, darrerament havia **demanat una revisió** de com es van fer les coses l'octubre del 2017.

Catalonia Sacra

Com a bisbe de Conferència Episcopal Tarraconense la nineta dels seus ulls era Catalonia Sacra. Un projecte de promoció conjunta del patrimoni artístic i monumentals dels bisbats catalans que **ell va fer créixer** com a màxim responsable. Durant els anys en què va ser responsable d'Apostolat Seglar de la Tarraconense, també es va cuidar especialment de renovar l'acompanyament al joves, amb **mirada oberta** als canvis que demanaven els signes dels temps. Francesc Pardo ha estat un dels pocs bisbes catalans que ha mort exercint com a responsable de la seva diòcesi. El mateix que li va passar al bisbe auxiliar Joan Carrera, que per a Pardo també era **un dels seus referents**.

El comiat a les xarxes

Arran de la seva mort, són moltes les mostres públiques de condol que arriben a través de les xarxes socials. **Jordi Callejon, Jordi Turull** o **Josep Lluís Cleries** són alguns dels noms que han

recordat aquest matí al bisbe Pardo. També comunitats com les Parròquies de Vilafranca del Penedès i entitats socials com la Fundació Pere Tarres. Davant de la mort del bisbe, el vicari General, **Lluís Suñer**, ha adreçat una **carta als diocesans**, on ha agraït en nom de la diòcesi i de la família els esforços dels metges i tot el personal sanitari, així com les pregàries i les mostres d'afecte rebudes. També ha donat gràcies "per tot el que la diòcesi i tots nosaltres hem rebut del seu ministeri episcopal" i ha demanat a totes les parròquies que en les misses d'aquest proper diumenge es pregui pel bisbe.

També l'arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, ha expressat el ser "sincer condol" a tota la diòcesi de Girona en una **nota publicada** aquest divendres al matí. "Em sento profundament unit al dolor de tota la meva diòcesi d'origen i m'uneixo a la vostra pregària", diu. En la nota també agraeix al bisbe la seva acollida i acompanyament.

Des de Catalonia Sacra **asseguren** que "el bisbe Pardo ha estat cabdal en la tasca empresa per l'Església en la darrera dècada per posar en valor el seu patrimoni cultural".

FOTOGRAFIA: FUNDACIÓ ESPLAI GIRONA (2016)

Francesc Pardo, el bisbe que ha acompanyat els esplais cristians

Des de la seva ordenació sacerdotal el bisbe **Francesc Pardo** va estar abocat a la pastoral de parròquia i amb aquesta, als infants i joves. Els primers anys com a vicari a les parròquies de Vilafranca va poder viure les colònies de Penyafort a Pontons. També a Sant Sadurní, on va ser rector per primer cop, va coincidir amb les colònies i va promoure l'escoltisme com a eina pastoral i educativa, tant per als infants com pensant en les famílies. Ja com a vicari episcopal del Penedès, l'Anoia i el Garraf, coincidia amb aquesta realitat que algunes parròquies no veien amb bons ulls però que tenia tot el sentit si es volia unes comunitats obertes i amb joves compromesos. Com a rector a Sant Esteve de Granollers es va trobar l'avui primer centre d'esplai dels 200 que formen part del Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans (MCECC), tota una institució a la capital vallesana. Les seves responsabilitats a la diòcesi de Terrassa al costat del bisbe **Josep-Àngel Saiz Meneses** els mantingueren ambdós molt propers al nostre model educatiu.

Designat bisbe de Girona l'any 2008, assumeix la pastoral de joventut dins la Conferència Episcopal Tarraconense. Ho fa en un moment

complex: diversos moviments de **pastoral juvenil** pràcticament han desaparegut i la realitat dels centres d'esplai i de l'escoltisme no està tan integrada com ho havia estat anys enrere a unes comunitats parroquials ara envellides. Sorgeixen tendències innovadores, models nord-americans que alguns sacerdots joves valoren, tot apartant els moviments d'educació en el lleure de les parròquies. L'escoltisme cristià havia iniciat un procés d'unificació amb moviments laics que podia haver-li fet perdre la identitat. Mons. Francesc Pardo s'hi va implicar personalment, hi va invertir molt de temps, va participar de forma constant en les assemblees, va argumentar amb paciència les seves consideracions i, contra el que molts pensàvem, va mantenir l'escoltisme català com a moviment eclesial.

En el mateix context social, les federacions d'esplai diocesanes s'integren en el MCECC d'àmbit català amb l'única excepció de la seva diòcesi, la de Girona. Aquest procés es viu sense massa simpatia per part d'alguns responsables diocesans, i amb el suport del bisbe d'Urgell, **Joan-Enric Vives**. El bisbe Francesc ens rep diverses vegades, debat, proposa, participa en l'assemblea constituent a Montserrat, ens fa propostes que no sempre són acceptades. La seva escolta activa, el seu coneixement de la realitat pastoral, la inèdita capacitat de cedir tot i admetent que les coses no acabaran sent com volia, són un exemple de sinodalitat. En els darrers anys del seu pontificat a Girona, els centres d'esplai de les parròquies acaben integrant-se al MCECC. Quina actitud la seva

d'acompanyar i promoure una realitat que la seva pròpia diòcesi no va acceptar d'entrada! La seva bonhomia, el seu testimoni, han estat un veritable exemple per a molts.

Gràcies bon bisbe Francesc!

JOSEP ORIOL PUJOL I HUMET, DIRECTOR GENERAL
FUNDACIÓ PERE TARRÉS | [LLEGIR AL WEB](#)

Montserrat millora la connectivitat per esdevenir un "Smart Santuari"

La Fundació Cellnex i la Fundació Abadia de Montserrat 2025 han signat un acord de mecenatge que permetrà el desplegament d'un sistema integral d'Internet de les Coses (IoT) a Montserrat. L'objectiu de l'acord és oferir un millor servei, tant a la comunitat benedictina com als visitants i pelegrins del Santuari. Per al prior del monestir i comissari del Mil·lenari 2025, Bernat Juliol, és "un pas endavant molt important en el projecte 'Smart Santuari' que implica una millora evident de la connectivitat a Montserrat".

ABADIA DE MONTSERRAT | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

L'IQS potència l'ocupabilitat dels seus estudiants en el XVI Fòrum d'Ocupació

Els jardins de l'Institut Químic de Sarrià (IQS) han acollit el **XVI Fòrum d'Ocupació IQS**, organitzat per **Career Services**. Es tracta d'un espai de trobada entre empreses i estudiants permetent-los participar en processos de selecció afavorint la seva inserció laboral; i al mateix temps facilitant la captació de talent per part de les empreses. En l'edició d'enguany, més de 200 alumnes de 4t de grau, màsters i Alumni han assistit a l'esdeveniment i a les activitats d'interès professional ofertes per les més de 50 empreses participants.

IQS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Càritas amplia la recollida de roba usada per les botigues Moda re-

Amb l'aplicació d'una nova normativa relativa a residus i l'augment de la conscienciació ciutadana, Moda re- ampliarà la seva flota de recollides de roba usada. Aquesta decisió arriba després que la cooperativa d'iniciativa social sense ànim de lucre impulsada per Càritas hagi informat que, al llarg del 2021, s'han recollit 40.853.255 quilos de tèxtil usat. Aquestes dades converteixen Moda re- no només en el major operador d'Espanya, sinó en un dels principals de tot el sud d'Europa.

CÀRITAS CATALUNYA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Un antic hospital, una joia modernista

 **SANT
PAU**
Recinte
Modernista

Noves visites guiades

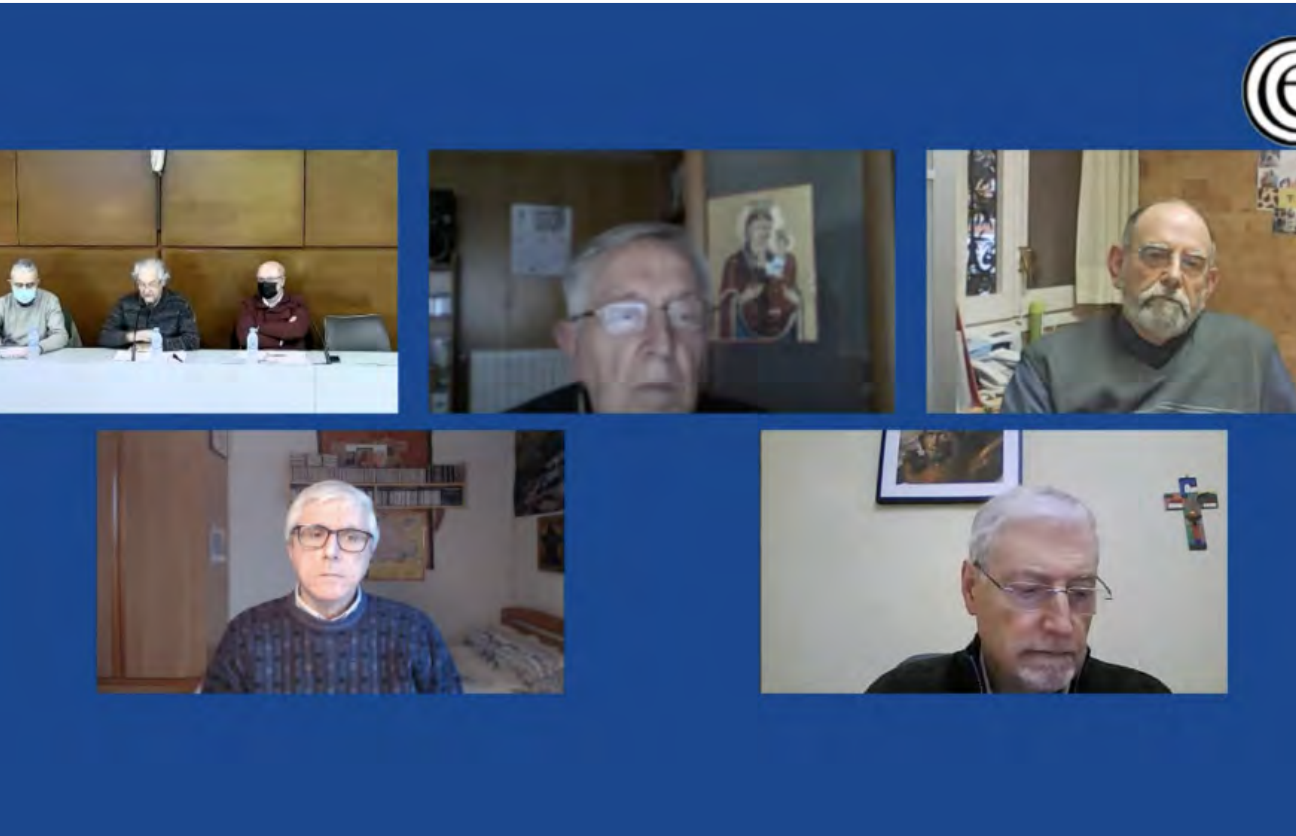
La bellesa que cura, 3 d'abril

El jardí arquitectònic, 17 d'abril i 22 de maig

Capvespres Sant Pau, amb música i cançó lírica, 4 de juny

Més informació i compra d'entrades

www.santpau.barcelona

Les futures comunitats pastorals de la diòcesi de Barcelona han obert un meló que ni és nou ni és estrany per a moltes parròquies. Ens referim al treball interparroquial, una aposta que en molts llocs a Catalunya ha sorgit per necessitat i en d'altres com a opció de renovació pastoral. El Col·loqui Europeu de Parròquies ha organitzat aquest dilluns un **debat sobre el tema**. Quina és la realitat catalana de les agrupacions parroquials? Catalunya Religió continua així la sèrie d'articles per conèixer algunes realitats que ja treballen conjuntament.

Poble-Sec a Barcelona, Bellvitge i Gornal a l'Hospitalet de Llobregat, Reus, Valls, Lleida, i Alt i Baix Empordà a Girona han estat els indrets triats per testimoniar una realitat que en alguns llocs és nova i en d'altres ja fa temps que co-neixen. Una realitat, la de l'agrupació parroquial, que sovint, afirma el sociòleg Quim Cervera, "s'ha donat espontàniament a través de l'encàrrec a un sol rector per portar tres o quatre parròquies", però, reconeix, "s'ha fet l'agrupació administrativament parlant no pastoralment, sense treball previ, sense sensibilització de la comunitat". De totes aquestes maneres d'agrupar han parlat en el Col·loqui, celebrat al Seminari de Barcelona.

Agrupacions parroquials, present o futur?

El cas de la comunitat Pastoral del Poble-Sec és bastant conegut. **Joan Cabot**, rector 'in solidum' ha resumit l'experiència. **En el seu cas** es partia de parròquies semblants en un barri d'uns quaranta mil habitants, "un barri amb molta identitat i molt definit". Anys enrere ja es començava a notar la manca i l'envelliment de la gent de les parròquies. En primer lloc per iniciar el treball interparroquial es van fer tímids apropaments. "Primer una festa de catequesi conjunta, després un aplec, després una romeria, i s'anava pensant el tema organitzatiu". Al 2011 es va crear ja el consell pastoral del Poble-Sec, i el moment fundacional és l'any 2014 en què s'organitza una assemblea en sis sessions, de gener a juny, que va donar molt material per anar consolidant-se. Cabit també ha explicat que actualment cada any fan una assemblea d'inici de curs i després funcionen amb quatre comissions i una colla de serveis vinculats a les parròquies. Hi participa gent de les quatre parròquies.

Miquel Cubero, rector de la Parròquia de Santa Maria del Gornal i de Sant Joan Evangelista de Bellvitge, també ha explicat la seva experiència de treball interparroquial des de fa anys. La seva història de treball interparroquial comen-

ça a inicis dels anys 90. Primer amb el treball conjunt de dues parròquies i després ja amb el treball conjunt de tres. "Els capellans ens reuníem periòdicament", reconeix. Al 2000 comença el projecte de la Vinya, "un paraigües que atén la problemàtica social dels barris de Bellvitge i Gornal". Es van confirmar com a unitat parroquial l'any 2013. "La realitat social de Bellvitge i Gornal afavoria aquesta agrupació". Cubero afirma que compten amb un consell interparroquial que es reuneix tres vegades al curs i que els capellans es coordinen una vegada al mes o cada quinze dies. "Capellans i monges també ens trobem, fem recessos, parlem i ens coordinem per tenir el mateix to i tarannà a l'agrupació parroquial".

Pere Dalmau, rector de la parròquia Sant Joan Baptista i de l'Assumpció de Reus, ha expressat el seu testimoni, que dista força dels altres. Dalmau reconeix que "Reus és un arxiprestat natural, amb unitats pastorals, on la teoria hi és però falta la pràctica". Fa dotze anys que és a Reus i afirma que la primera experiència de comunitat conjunta és excel·lent, però petita. "Algunes parròquies no s'han integrat però d'altres sí, la gent demana fer coses conjuntes, per necessitat biològica i també per necessitat pastoral".

Ara, afirma que "no tots ho vivim amb el mateix desig", i que, de vegades, "els problemes personals ens fan frenar el treball interparroquial".

Miquel-Àngel Ferrés, rector de les parròquies de Figueres i arxipreste de l'Alt Empordà Interior, ha explicat la seva experiència. Una experiència marcada per un lloc "peculiar", reconeix. A l'Empordà compten amb 92 parròquies dividides en dos arxiprestats, amb tres agrupacions que venen donades històricament pel bisbat. Són vuit preveres, dos diaques que comparteixen amb l'altre arxiprestat i vint laics amb missió pastoral. Fa quatre anys, però, que a Figueres també han fet una unitat pastoral, "per necessitat". Ferrés recorda que el criteri del bisbat de Girona ha estat sempre agrupar parròquies abans que suprimir-les, "que a totes les parròquies es puguin garantir els serveis". Ferrés reconeix que de vegades a les agrupacions parroquials s'arriba per necessitat i no pas per convicció, però que cal seguir treballant per unificar esforços, perquè són "la veritable fortalesa".

Joan Font, rector de la parròquia Mare de Déu del Lledó de Valls i missioner claretià que ha viscut a l'Amazònia brasilera, ha explicat que

aquest any s'ha començat la unitat pastoral a Valls. Són vint parròquies, quatre sacerdots, dos religiosos, i algun dels laics en missió pastoral. "De seguida vam veure que era important i necessari el treball interparroquial". Font qualifica l'experiència de "curta, però enriquidora". El missioner explica que fan coordinació des del primer moment. "Cada setmana ens trobem els sacerdots i diaca per programar la setmana". Tots els sacerdots fan el servei a totes les parròquies segons la necessitat. La unitat pastoral, afirma, els ha fet descobrir que el concepte de comunitat cristiana "és fàcil de dir però difícil de sentir". Font afirma que "ningú vol renunciar a la seva identitat parroquial", però que la coordinació els porta a veure "que val la pena per afavorir la convivència comunitària".

Carles Sanmartín, rector de la Unitat Pastoral Pilar-Magdalena de Lleida i president de la Fundació "Entre Tots i per al Bé de Tothom", ha

explicat l'origen de la seva unitat pastoral. Se situa l'any 2012 amb dues parròquies i sorgeix per la manca de preveres però també, explica, "per la visió pastoral del bisbe del moment, Piris, "per crear comunitats vives". En un primer moment es va crear un clima favorable per acceptar la unitat, "i no era fàcil d'entrada". Després s'han anat consolidant els horaris de les misses, el consell pastoral únic, una sola proposta catequètica, una sola Càritas. Sanmartín reconeix "que hi va haver resistències i personalismes ara inexistents". Volien defensar i quedar-se la pròpia parròquia, però ara ja és un tema superat. "Ara treballem en clau sinodal i de renovació, en deu anys s'ha recorregut un camí important que s'accepta per una ampla comunitat parroquial".

Però, estan preparades les parròquies a Catalunya per agrupar-se parròquialment? els qui porten més temps en aquesta situació afirmen

que un dels punts claus perquè l'agrupació sigui un èxit és canviar la mentalitat. "Cal un cert canvi d'identitat, passar d'una parròquia a pensar en conjunt".

Un treball que, creuen, "també ve forjat pel barri on es troba l'agrupació". Altres remarquen que cal viure el procés de les unitats parròquials "amb molta humilitat", apostant per "una gestió cada cop menys clerical de les parròquies", i en què la pastoral no sigui "de manteniment sinó agosarada".

Tots hi estan d'acord en que "cal una aposta decidida i ferma i sostinguda en el temps per a la renovació parroquial", ja que l'agrupació parroquial, al final, "és una escola d'adaptació per a realitats futures".

● ÀLBUMS IL·LUSTRATS

● FRUITES I VERDURES

● ALA DELTA SÈRIE TARONJA

● ALA DELTA SÈRIE ROJA

Una primavera plena de novetats per llegir

Libres que fan lectors

BAULA

● ALA DELTA SÈRIE BLAVA

● ALA DELTA SÈRIE VERDA

Joan Planellas: “Gràcies al Museu Bíblic les pedres poden parlar”

Aquest dimarts a la tarda el **Museu Bíblic Tarraconense** ha fet un pas més en la consolidació de l'espai d'interpretació “**Tarracròpolis**”, inaugurat el desembre de 2020 de la mà de l'**Institut Català d'Arqueologia Clàssica (ICAC)** i el mateix Museu Bíblic. Ho ha fet amb la presentació del llibre col·lectiu **Tarracròpolis**. Un viatge de 2.000 anys d'història, que culmina la tasca de recerca i suposa l'entrada a una nova fase, la de difusió.

La presentació ha tingut lloc als jardins del museu, un lloc que com ha explicat l'arquebisbe de Tarragona **Joan Planellas** anteriorment era conegut com la Casa dels Concilis, ja que hi havia l'arxiu de tots els concilis que se celebraven a Tarragona.

El llibre, que conté tots els elements gràfics que es poden trobar a l'espai d'interpretació “**Tarracròpolis**”, és un recorregut per la història de l'acròpolis de Tarragona des de l'època romana fins als nostres dies. Les imatges van acompanyades dels textos de **Josep M. Brull Alabart**, **Diana Gorostidi Pi (URV-ICAC)**, **Josep M. Macias Solé (ICAC)**, **Lluís M. Moncunill Cirac**, **Andreu Muñoz Melgar (MBT-ICAC)**, **Andreu**

Muñoz Virgili, Míriam Ramon Mas i Immaculada Teixell Navarro.

La quarta fase d'un projecte de futur

Andreu Muñoz, director del **Museu Diocesà de Tarragona**, ha començat l'acte destacant la importància d'aquesta publicació, que permetrà "difondre una tasca de recerca que evidentment queda amagada i ara pot sortir a la llum". Com ha explicat, el llibre complementa la visita al Museu Bíblic, i suposa l'inici d'una nova etapa per a l'espai d'interpretació "Tarracròpolis", que tindrà continuïtat en un futur: "Hi ha més intervencions arqueològiques previstes, tant a la catedral com al museu diocesà".

Dins d'aquesta fase hi ha un aspecte que a partir d'ara prendrà una especial rellevància: el paper pedagògic de l'espai d'interpretació i del Museu Bíblic. En aquest sentit, Planellas ha manifestat que el museu és "una bona eina perquè les pedres puguin parlar, i perquè ens expliquin el seu passat". L'arquebisbe ha recordat el gran nombre de visites que el museu rep cada setmana per part de grups de joves i infants, un fet que "és molt positiu perquè puguin conèixer la història de la ciutat i els valors que l'envolten".

És precisament per aquest motiu que **Josep Maria Macias Solé**, investigador de l'ICAC, ha destacat la importància d'utilitzar recursos més visuals, com les reconstruccions arquitectòniques i un conjunt de reproduccions en 3D que formen part de l'espai d'interpretació i que també recull aquest llibre. Totes aquestes imatges es poden visualitzar en pdf a través de les **webs** del Museu Bíblic i de l'ICAC.

La publicació d'aquest llibre ha estat possible gràcies a la col·laboració de fins a vuit institucions, que juntament amb les més de 25 persones que hi han intervingut, han fet que tinguem a la nostra disposició un nou instrument per a conèixer els 2.000 anys d'història de Tarragona.

Els refugiats ucraïnesos podran veure La Passió de Cervera gratuïtament

Solidaritzant-se amb el poble ucraïnès, La Passió de Cervera convidarà a tots els refugiats d'Ucraïna a les seves representacions durant el que resta de temporada. D'aquesta manera, La Passió vol ajudar a què la comunitat ucraïnesa que viu o està refugiada a Catalunya, pugui "abstreure's una estona de la guerra que els assetja", expliquen els organitzadors. Alhora, vol ser una manera d'apropar-los la cultura i una de les tradicions catalanes més arrelades al país.

LA PASSIÓ DE CERVERA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Patriarcat de Moscou: "Estem fent el possible per restaurar la pau i la confiança"

El cap del Departament de Relacions Exteriors del Patriarcat de Moscou, el metropolità **Hilarion de Volokolamsk**, ha demanat fer tots els esforços possibles per mantenir el diàleg entre Rússia i Occident. Ho ha fet en la carta que ha enviat per respondre al cardenal **Jean-Claude Hollerich** i que ha publicat aquest dijous. En el text, Volokolamsk assegura que el patriarca de Moscou, Ciril I, i tota Rússia "està fent el possible per restaurar la pau i la confiança". Per a ell, cal "establir canals de diàleg i celebrar negociacions formals i informals que puguin ajudar a assolir una pau justa".

VATICAN NEWS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La biografia de sant Maurici publicada per Claret "serveix per entendre tot el seu entorn"

"La biografia d'un sant no només ens explica la seva vida i miracles, sinó que explica moltes altres coses". Així ho ha explicat l'historiador **Joan Pallarès** en la seva intervenció durant la presentació de *Sant Maurici, patró dels tintorers*. Per a Pallarès, la persona serveix de vehicle per "entendre tot el seu entorn". El llibre s'ha presentat aquest dijous a l'Editorial Claret. La mentalitat de l'època, el temps, el poble o la gent que envoltava a **Maurici Proheta** són alguns dels aspectes que es poden trobar en aquesta biografia.

CLARETIANS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

**Atenció personalitzada orientada al carisma
i a la missió de les institucions**

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent...
Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través
d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector
i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions
preferents per a la seva
institució i les que
en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions
personalitzats per
tirar endavant els seus
projectes.

Gestió

especialitzada
Un gestor estarà al seu
costat per ajudar-lo en
el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell

El catolicisme conciliar i catalanista ha mort

JORDI LLISTERRI
A LAETO ANIMO

Ja em perdonaran i em perdonarà el cardenal **Cristóbal López** que no em centri en la seva imprescindible **intervenció** en la primera convocatòria de la **Tribuna Joan Carrera**. Vaig per una altra banda. Al contrari del que he posat en el títol i del que molts diuen, l'acte d'aquest divendres és una demostració que el catolicisme conciliar i catalanista no ha mort. I sobretot que té un sentit.

Anem a pams. Catolicisme és òbviament una comunitat de practicants d'una religió però en el nostre entorn va més enllà. És una creença i una església universal, no només local o nacional. Però catolicisme també és un pòsit cultu-

ral, una manera determinada de mirar el món. Fins i tot una proposta antropològica centrada en la dignitat de la persona. El nostre país no s'entendria sense l'Església catòlica.

Conciliar és l'etiqueta que s'ha posat als defensors del Concili Vaticà II, en contraposició als sectors conservadors o integristes que creuen que el concili era salt cap a la secularització de l'Església, i, per tant, cap a la seva dissolució. Hi hagut diversos graus de conciliaritat, fins i tot alguns s'han focalitzat tant en la crítica eclesial que s'han sentit o han estat expulsats de l'Església. Però finalment dir avui Vaticà II no és res gaire diferent a dir papa Francesc. Un pontificat

que ha sabut trobar l'equilibri entre mantenir la identitat i ser compressibles en la secularitat.

Catalanisme és evidentment un corrent polític, però també és un eix que travessa de manera transversal la història del nostre país i que supera el fet polític o l'atzucat polític dels darrers anys processistes. La llengua és segurament el seu centre de gravetat. Per això també travessa la història del catolicisme a Catalunya. De fet, no es pot entendre la rellevància de l'Església a Catalunya sense la seva catalanitat, com la de qualsevol confessió que vol estar realment arrelada al món on viu. Allò que se n'ha dit Església i País. Aquí també hi ha un problema de gradació i de què es posa a davant, si el fet politico-cultural o el fet religiós-institucional. Però quan s'ha aixecat un mur entre el catalanisme i l'Església, aquesta ha passat a ser o refusada o irrellevant. (Nota a peu de pàgina: no deixa ser curiós que avui dels tres cardenals electes que parlen català -una xifra ben significativa- cap ha nascut a Catalunya: un de la Franja, **Omella**; un andalús i català d'adopció, **López**; i un mallorquí, **Ladaria**).

Doncs bé, amb diverses gradacions, la majoria d'entitats i persones que han donat l'impuls a

la Tribuna Joan Carrera es mouen en el món catòlic i alhora dins d'aquests dos corrents: la conciliaritat i la catalanitat. No tenen la força, la vitalitat o la visibilitat de fa un anys. Però mantenen una cosa molt importat. Són el sector més significatiu i permeable amb la resta de la societat catalana.

La Tribuna Joan Carrera ho mostra, almenys, en tres aspectes. Primer, és un acte explícitament d'entitats catòliques i/o cristianes que es pot organitzar amb un mitjà de comunicació civil, *El Punt Avui*. Segon, qualsevol assistent que no provingués del món catòlic també s'hi podia sentir convidat i compartir aquest espai sense cap incomoditat. I, tercer, el que es va dir a la sala interessa més enllà de les parets que la delimitaven i per això ha tingut ressò en els mitjans de comunicació.

Potser avui és més fàcil aplegar un centenar de joves en una adoració eucarística o en una conferència amb doctrina de la bona. I no suporta la comparativa amb la mitjana d'edat del centenar d'assistents que aplega la Tribuna Joan Carrera. Fer una cosa no treu l'altre, però els darrers anys massa sovint els qui s'han emportat els elogis (i els galons) a l'Església han estat només

els primers. Tota institució necessita tenir els seus actes interns i les seves misses per formar-se o cohesionar-se. Però és imprescindible que tingui espais en el que el seu discurs i la seva manera de veure el món sigui permeable i significativa per la resta de la societat.

Des del punt de vista més mediàtic, també ajuda a compensar el fet que habitualment les notícies d'Església siguin només sobre escàndols o anècdotes extemporànies. O que quan hi aparegui l'aplaudit compromís social de l'Església, hi aparegui el compromís social i no l'Església.

Per això crec que és molt rellevant que aquest divendres haguem tingut una mostra de que el catolicisme conciliar i catalanista és viu, amb doble benedicció cardenalicia, i amb un protagonista que diu coses que interessin a la gent i que alhora ens demana un cristianisme més exigent (aquesta va ser la intervenció més aplaudida de la conferència: minut 1:10:18) Res li plauria més al bisbe Carrera i als qui l'han precedit en catalanitat i conciliaritat.

Les caputxines acolliran el Centre Inspira sobre transformacions interiors

DL, 28/03/2022 | REGIÓ 7

L'sprint' final de la construcció de la Sagrada Família, a Dmax

DM, 29/03/2022 | LA VANGUARDIA

Invulnerables, el projecte de sor Lucía Caram, busca ajuda contra la pobresa infantil a Banyoles

DM, 29/03/2022 | EL PUNT AVUI

Papa Francesc: "Gràcies per la intensa participació en la pregària a Maria"

DM, 29/03/2022 | VATICAN NEWS

La Seu de Manresa inaugurarà el 30 de juny el frontal florentí restaurat

DC, 30/03/2022 | REGIÓ 7

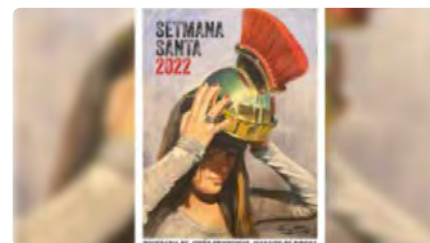
Peralada recupera dos anys després la Processó dels Dolors

DC, 30/03/2022 | EL PUNT AVUI

Els musulmans gironins es preparen per tornar a viure un Ramadà en comunitat

DJ, 31/03/2022 | DIARI DE GIRONA

El cartell dels Manaies de Girona reivindica "els drets de la dona a la societat"

DJ, 31/03/2022 | DIARI DE GIRONA

Vedruna Catalunya Educació
@VedrunaCat

Els espais exteriors ajuden a fer #aprenentatges més significatius, més reals i més contextualitzats. Dissabte parlem de com les #famílies hi poden participar a la Jornada AMPA/AFA de les escoles Vedruna! Vet aquí una bona experiència de @VedrunaTona

196 reproduccions

13:22 - 01 abr. 22 - Twitter Web App

Dep. Pastoral FECC
@FECC_Pastoral

@EscolesFEDAC x #Ucraina bit.ly/388gtyX, merci per compartir la vostra tasca solidària! @EscolaXarxa

Traducció Tweet

9:40 - 28 mar. 22 - Twitter Web App

Unió de Religiosos de Catalunya
@ReligiososCat

Dissabte passat vam celebrar el Recés Quaresmal 'Jesús: Paraula i Silenci' amb el germà Lluís Serra. Te'l vas perdre? Recupera'l a través del YouTube, o bé, des del web de l'URC bit.ly/3NHIQVU #VidaReligiosa #Quaresma2022

Tu y 9 més

14:40 - 01 abr. 22 - Twitter Web App

Maristes Catalunya
@MaristesCat

El nostre més sentit condol per la mort del bisbe Francesc Pardo, persona propera que en el seu dia a dia donava a conèixer Jesucrist i el feia estimar entre els infants i joves. Preguem a Déu per la seva ànima. @bisbatgirona @jovesbgirona

16:28 - 01 abr. 22 - Twitter Web App

Abadia de Montserrat
@montserratinfo

Reserves per als oficis litúrgics de la solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat - Des d'avui hem habilitat la reserva (https://abadi... #Montserrat #CelebracionsLiturgiquesMontserrat #Noticies abadiamontserrat.cat/ reserves-per-a...

15:50 - 29 mar. 22 - Hootsuite Inc.

Fundació Pere Tarrés
@Fundametemes

A través del testimoni d'11 treballadors socials, un llibre desgrana com és la professió. "És una eina per descobrir el treball social", afirma Elena Requena, coordinadora del llibre, editat per la facultat @Fundperetarres @uramonillull i @EditorialClaret

17:00 - 01 abr. 22 - Hootsuite Inc.

Claretians de Sant Pau
@claretiansCAT

Els #claretians del Camerun acaben el pou d'aigua potable amb l'ajuda d'Enllaç Solidari: bit.ly/3iOtteZ

17:04 - 28 mar. 22 - Twitter Web App

La Sagrada Família
@lsagradafamilia

Demà, l'interior de la Basílica s'omplirà de música amb el Concert de Setmana Santa. Comptarà amb la participació de l'Orquestra Simfònica del Vallès i el Cor de Cambra de Granollers Es podrà seguir en directe a partir de les 18 h aquí livestream.com/accounts/32460...

14:37 - 01 abr. 22 - Twitter Web App

Obs Blanquerna
@ObsBlanquerna

Today in #Rome: Presentation of the #Leadership report published in partnership with @porticusglobal, at the @UniGregoriana. Our director @miriamdiez and deputy director @Alba_Sabate with dean @PeterLahSJ discussing what is needed in the Church to achieve #sinodality

21:06 - 31 mar. 22 - Twitter for iPhone

Sant Joan de Déu CAT
@OrSanJoandeDeu

Els Germans de Sant Joan a Drohobych col·laboren amb dos orfenats d'Ucraïna que atenen nens i joves d'entre 1 i 15 anys, alguns d'ells refugiats de la guerra. Continuem recaptant fons per a ajudar-los en la seva tasca humanitària. #EmergènciaUcraïnaSJD

San Juan de Dios Provincia de España

12:59 - 31 mar. 22 - Twitter Web App

Jesúites Catalunya
@jesuistescat

Sortida del sol màgica aquest dijous pels pelegrins del #CamilgnasàSolidari. "El vent ens ha empès fins a la meta; i les olors, sensacions i el contrast de llum i colors ens han fet connectar amb els moments més feliços de la nostra vida". ow.ly/3LaA50ixUqF

10:05 - 01 abr. 22 - Hootsuite Inc.

JP Justícia i Pau
@JusticiaIPau

Estar informades és bàsic, sobretot en situacions de crisi. Les companyes de @ServeiCivilCat han creat un espai que reuneix diferents recursos i accions sobre el conflicte bèl·lic a Ucraïna 🇺🇦

Recursos i accions de l'SCI sobre el conflicte a Ucraïna - SCI Catalunya

18:02 - 01 abr. 22 - Twitter Web App

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Jordi Llisteri i Roger Vilaclara. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Ignasi Escudero, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, Noemí Ubach, Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

